

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentul 10 lei pe an

NOUL CONFRATE

În fine, după o nouă frământare de aproape o jumătate de an, *Dreptul Dobrogei*, eșit dintr'o întrunire ținută în Medgidie prin Ianuarie 1902, și mai pe urmă *Drepturile Dobrogei*, a reînviat Duminica trecută în Constanța, luând de astă-dată numele mai popular de *Farul*.

Vom avea pe viitor două Faruri, unul «Farul Constanței» vechiul ziar oficial de 23 de ani al anunțurilor administrative și vitelor pripășite, și cel-lalt «Farul drepturilor politice, al tot ce e om independent de valoare și voință, în această parte de țară... a căruia singură ambițiune va fi de a spune adevărul», redactat în strada Concordiei No. 5, locuința d-lui avocat Al. Malcoci-Petrescu, și administrat în str. Dreptății No. 24.

Pe cât se vede noul ziar, deși pus «sub direcțiunea unui Comitet, nu e de tot anonim, având ca redactor o veche cunoștință dela «Columna lui Ovidiu» și «Steaua Constanței»; administratorul nu contează în gazetărie: *de minimis non curat pretor*.

Originea noului confrate se atribuie unei hotăriri luate la *Sucursala Societății Agrare din Constanța*, prin Iunie anul curent, când s'ar fi scris ore-cari sume pentru înființarea unui ziar agricol și economic, care să ceară și susțină între altele și acordarea drepturilor politice.

Drept rezultat al multor confăturii intime, de atunci încoace, inițiatorii au putut distribui, săp-

tămâna trecută, *apelul* ce publicăm în alt loc, pentru abonarea unui ziar (numit «*Ancora*», semnul speranței în isbânda luptei pentru intrarea Dobrogei în dreptul comun al țerei) — apel pe care l'am fi iscălit și noi de ne-ar fi fost prezentat, neavând nimic de dis contra.

Înainte de a intra în discuție cu noul confrate, să facem două observații.

Faptul cum s'a schimbat, abia în ziua din urmă, numele ziarului din «*Ancora*», cum e tipărit în apelul distribuit, în acela de «*Farul*», și tocmai *Farul*, noi nu ni-l putem explica almintrenea de cât că autorii acestei schimbări au voit să mistifice publicul de afară, făcându-l să creadă — sunt indicii pentru această supoziție în chiar corpul ziarului — că noul ziar n'ar fi decât un eco mai larg al «*Farului Constanței*», vechiul organ oficial, de la descălecătoare, al Prefecturii, și ca atare agreat de administrația provinciei — Aceasta nu e serios, nici corect nu poate fi din partea urzitorilor noiei aparițiuni.

A doua observație: *Manifestul* de peste întregă primă pagină sub care se văd tipărite, cu toate titlurile lor, numele a 45 locuitori, mari și mici proprietari, comercianți și profesioniști din toată provincia, este imposibil să fie *acela* pe care toți cei 45 l'ar fi iscălit.

Dacă ar fi almintrenea, adecă, n'ar fi o mică scamatorie la mijloc, am întreba pe acei ce constituie marea majoritate a subscrișilor și pe cari îi putem numi cu un singur

nume colectiv de *Alde Nea Aldea*, și chiar pe cele 4—5 onorabile excepțiuni ce nuși datoresc pozițiile nici statului nici comunelor, nici au nădejdea numai în funcțiuni:

— Ce aveți cu *regimul excepțional de ađi*? adecă cu guvernul actual al partidului național-liberal, de vă ridicăți atâția în contra lui, făcând politică generală și de partid? Care sunt asupririle, pentru cari țipați, că: «*regimul excepțional ce ne guvernă devine pe ăi ce merge mai apăsător pentru toate stările sociale*; — că el **primejduște întreaga operă săvârșită până acum în această provincie**»? Ineă odată: care este *acea operă* și cum se *primejduște ea*?

Ce nu te încapă *ađi*, onorabile Alde Nea Aldeo, și te-a încăput *eri*? — *Eri Românul*... *Românul e grozav!*... «destelenea câmpuie, întemeia sate bogate, înălța altare și clădea școli»,... într'un cuvânt: «schimbă repede starea lucrurilor din Dobrogea», și — astă-ăi numai poate, s'ermanul, face nimic. Pricina? — Nu ni-o indicați. Poate prefectii de acum, ai acestui regim?! — V'am înțelege să fiți din nou amenințați cu ștergerea din listele electorale, să se fi închis din nou vre-o cărciumă, ca cea de la Adamclisi, a lui Iosif Lorentz, care a motivat Memoriul de la Medgidie din anul 1897, sau mai bine dis, să fie ceva de premenit în administrația provinciei; s'ar mai înțelege pornirea contra actualului prefect de Constanța, pentru cele 40 școli ce se fac în județ, de sigur cu multe sacrificii ale sătenilor pentru palatul administrativ și apa ce se aduce în orașul Constanța, numai într'un an de când e aci, dar

pentru județul Tulcea, stăm și ne mirăm, ce ar putea avea cu el cei doi demnitari din consiliul județian, iscăliți în zisul Manifest? Nu ne putem domiri de loc!

Așteptăm explicațiile redacției.

Poate îndemănatecul prim redactor al *Farului*, vechiul redactor al *Calomniei lui Ovidiu* de acum 7 ani, care știa să facă teoria că «gazetăria nu e tot una cu ferberea jintitei și scoaterea țiteiului» nici «rântaș uns cu rancedă salamină», ne va lămuri în astă privință.

Acum două cuvinte pentru onor. *Comitet de direcțiune al Farului*.

În afară de program, aveți un singur *Leit-artikel*, articol conducător sau de fond, cum dice Românul, intitulat «Opiniunea publică în Dobrogea» iscălit de d-l Al. Malcoci Petrescu.

Ziceți că **voiti** intrarea Dobrogei în dreptul comun al țării; că numai aceste idei veți susține, în *mod demn și serios*... și cu *nebănuită bună credință*, și deja în primul articol, în care se oglindește starea sufletească a ziarului, vorbiți de: «*cocațai prin contrabandă în fruntea treburilor, ei își bat joc de averea publică și de oamenii*» și că acum e cu puțință «să răsără Dobrogeanul, care va da la o parte *mărăcinii* etc etc. Care Dobrogean, mă rog? Cel ce *lihăește cu ceia-lalți*, numai fiind-că nu poate fi între *ăști-alalți*?

Acesta v-e omul cu lecții de *ideal și integritate de caracter*? Panegiristului polcovnicului *Șulga*, actualul prefect de 25 de ani în Basarabia, și a lui *Marasli*, primar de 40 ani al mult slăvitei de densus Odessa, ați încredințat conducerea *opiniunii publice în Dobrogea*?

Luați seama: v-e credem mai bun Român decât pe deputatul român al Basarabiei, care asista înainte de resbelul din 1877 la toate întrunirile intime din Camera Deputaților, și a doua zi după retrocedarea Basarabiei s'a făcut, și e consul rusesc până astăzi la granița despre Rusia a României. Numai asemenea Români pot vorbi Dobrogenilor de *cocațai prin contrabandă și sfidatori*, cari 'și-ar bate joc de averea publică și de Dobrogeni, de răsărarea în locule a

Dobrogeanului, care ar curăți mărăcinii etc. etc.

Citiți încă odată articolul celui hotărât a face educația politică a *Dobrogeanului viitor*, și ne veți da dreptate.

Atât de-o-camdată.

Greva exportatorilor de produse

Pentru a doua oară s'a produs în Constanța o grevă a exportatorilor de produse, hotărâți a nu cumpăra nici un product de la obórele de cereale.

Prima grevă a fost în anul 1895, prin August, din cauza piațetei din port, unde s'a construit *Agenția vapoarelor Române*, în mijlocul acestei piațete, închiidând locul de acces al căruțelor de transportul produselor la vapoare. Greva a ținut atunci 3 zile și a avut ca rezultat dărîmarea a două ochiuri de magazii ale C. F. spre a se lărgi piațeta; agenția tot s'a construit.

Greva de acum, decisă la clubul comercial Duminică 19 curent, atingînd și oboarele Medgidia și Murfatlar, unde sunt aceeași comercianți de produse, a ținut adouă zi, Lună și Marți, până la 10 ore când țeranii veniți la Medgidia și Murfatlar n'au putut vinde nici o căruță de produse, iar în Constanța mulți le-a lăpădat pe prețuri scădute, la cărciumari și doi trei speculanți afară din grevă.

Am blamat prima grevă, pentru că greva nu e decât partea omnilor slabi, a lucrătorilor, hamalilor etc., dar totuși greva de atunci era mai scuzabilă, căci se făcuse, înaintea izbucnirii ei, toate demersurile la Camera de Comerțiu, la Prefectură și la Minister, pentru prevenirea ei, însă fără rezultat, până ce greva s'a declarat.

De astă-dată greva a izbucnit fără veste, motivată pe faptul că Direcția drumurilor de fier nu dă vagoane pentru transportul produselor în port; magaziiile fiind pline de produse, și negustorii n-aveau loc unde să pue noile cumpărături.

Ori cât de motivată ar fi hotărîrea de a nu se mai cumpăra produse, faptul că ea, greva, s'a

produs fără veste, *procedarea e blamabilă și regretabilă*.

Uniunea comercianților de produse. — ni se pare că esista în Constanța o asemenea uniune, — nu trebuia să iea o asemenea hotărîre, pe ascuns, fără a fi sleit mijlocul de îndreptarea reului, fără a preveni măcar Camera de Comerțiu de hotărîrea ce urma să iea, în cas că cererea nu i-ar fi fost satisfăcută. Pe cât știm, nu s'a făcut nici o demarș, nici la Camera, nici la Prefectură, nici la Minister.

Vecinicele reclamațiuni personale, și întrecerea D-lor comercianți pe lângă Administrația Cailor ferate de a'și face treburile, adî unul în detrimentul altuia, mâine doi în detrimentul tuturor, și vice-versa, nu puteau fi *motivele puternice* ale unei greve, care să facă să sufere mil de țărani pagube, foame, ei și vitele lor, zile întregi.

Domnii comercianți fie că ar fi fost sau nu constituiți din *Uniune* n'au nici un motiv de a fi crezut că, prevenind administrația, n'ar fi putut obține același rezultat. De ce au lucrat pe ascuns și n'a prevenit'o de grevă, ca să potă evita grămădirea de mil de căruțe la di-sele obóre? Ce, faptul nu era să aibă același resunet în țară? și același efect fiind căruțe mai puține?

Ne vine a crede că numai vreo jenă financiară a ziora i-a decis la asemenea procedare regretabilă.

Frumos ar fi fost, ca și *chirigiul* să se pue a doua zi în grevă? Și, aproape au și meritat'o domnii exportatori.

Mulțumită înțelepciunii celui din urmă, desastrul și mai mare de cît acele ce au atins pe producători, preveniți totuși a doua zi, a fost evitat.

Direcția Cailor Ferate a fost capacitatea să trimită în Constanța un funcționar superior, căruia s'a dat direcția mișcării la câteștrele stațiunile, cu un număr de vagoane afectate numai traficului local, ceea ce nu era până acum, fie-care șef de gară avînd acțiune numai în reionul său.

Avem de regretat, în afară de perderile țaranilor, numai demisia Președintelui Camerei de Comerțiu d-l Al. Cosma, care va fi primită. Incolo totul a reintrat în liniște.

Inserăm aci cele două publicațiuni, *Apelul și Manifestul*, despre care am vorbit în primul nostru articol, spre a se vedea diferența de cuprins, și spre a le avea la îndemână la trebuință.

Apelul, ast-fel cum e redactat, îl putea subscrie ori-care cetățean al Dobrogei; dar Manifestul, publicat în fruntea ziarului, peste toată prima pagină, iscălit de cei 45 inși, chiar dacă n'ar conține frazele, după noi perfide, cu *regimul de astăzi*, este un monument de... cum am dice... naivitate politico-literară.

Una din două: ori regimul excepțional e rău, și nu s'a putut face nimic bun de când dăinuiește, ori e bun, și numai sub așa regim *Românul* a putut face minunile ce a făcut! Și, atunci?...
Iată cele două piese:

Acordarea drepturilor politice Dobrogei a ajuns să fie o chestiune de viață pentru toți cetățenii acestei provincii și chestiune de înaltă înțelepciune pentru țară.

E aproape de neînțeles cum aceste drepturi n'au fost încă acordate, cu toate puternicele motive care ar fi trebuit să hotărească pe guvernanți a pune capăt stărei excepționale create în momentul reanezării.

Singura explicație a nepăsării cu care chestiunea este privită de sus, nu poate fi alta de cât apatia cu care noi înșine, Dobrogenii, am considerat-o.

O populațiune care nu-și reclamă drepturile, ori nu simte trebuința de ele, ori nu merită să le aibă.

Dar noi cunoaștem sentimentul general al dobrogenilor și știm că densii doresc și de mult așteaptă cu o legitimă nerăbdare să li se acorde drepturile de care sunt lipsiți; cunoaștem și întreaga lor vrednicie, și știm că le merită pe deplin.

Și dacă totuși nu s'a făcut nici-un pas înainte de 25 de ani încoace, ba din contră în unele privințe am dat îndărăt, aceasta de sigur nu se poate atribui de cât lipsei unei inițiative serioase și unei munci stăruitoare în această direcție.

Tocmai credința aceasta a determinat un număr de cetățeni distinși, cu înalte situațiuni sociale și cu neclintită hotărâre de muncă, să ia inițiativa unei mișcări pentru a ajunge la idealul nostru comun:—intrarea Dobrogei în dreptul comun al țarei.

Acți cetățeni, — proprietari mari și mici, foști prefecți ai județului, foști primari ai Constanței și altor comune, consilieri județeni și comunali, grade

superioare în armată, medici, avocați, comercianți etc. — Am decis înființarea unui ziar, ca mijloc de luptă.

Ziarul va fi intitulat „Ancora”. E semnul speranței ce avem în izbânda luptei noastre.

Am luat toate măsurile ca ziarul să apară regulat. Ne-am îngrijit de asemenea ca el să apară în condițiuni irepozabile în ce privește reductarea lui.

Nu vom face politică militantă în înțelesul rău al cuvântului, dar nu va rămânea chestiuni de interes general, care să nu fie tratate și serios discutate în coloanțele „Ancorei”. Pe lângă apărarea idealului nostru comun, vom trata și întâmplările trecătoare, în toată obiectivitatea și moderațiunea de limbaj, ce se pot pretinde de la niște oameni civilizați.

Vom publica, pe lângă articole de fond, bucăți literare, științifice, studii economice, financiare, părți glumești, etc. și vom da toată îngrijirea serviciului de reportaj, pentru a putea ținea în curent pe cititorii noștri cu tot ce se petrece în această parte de țară.

Intr'un cuvânt nu vom cruța nici-un sacrificiu ca „Farul” să devie o publicațiune serioasă și în același timp atractivă.

În această întreprindere avem, însă, nevoie de tot sprijinul și concursul oamenilor de bine.

Lor ne adresăm cu acest apel, rugându-i să aboneze „Farul” și să o răspundească pretutindeni, în cercul prietenilor și cunoșcuților lor.

Prețul abonamentului este destul de modest, de lei 10 pe an și 5 lei pe 6 luni; iar acei care îl vor răspunde, nu numai vor primi în schimb o foaie interesantă, ci vor avea și satisfacțiunea de a fi contribuit la realizarea cât mai neîntârziată a celui mai mare și mai sfânt ideal ce cu toții se cuvine să avem.

„Farul” va apărea la început odată pe săptămână, rămânând, ca ameliorările în condițiunile de aparițiune să le facem treptat și în raport cu încurajările ce vom primi.

Comitetul.

Eată și *Manifestul* din primul număr:

In curînd se'nplinește un pătrar de veac de când Dobrogea, moșia lui Mircea cel Bătrân, s'a făcut iarăși țara romînă.

Virtutea ostașului nostru și cumpănită înțelepciune a lui Vodă-Carol, au întins din nou stăpânirea neamului nostru până la «Marea cea mare».

Deși așezată în pragul năvălilor barbare, Dobrogea pururea și-a păstrat fapta ei românească. Românul stăruiește aci de când și-a înjghebat neamul românesc ființa lui în valea dunăreană.

La 1877, n'am cucerit, dar, o provincie streină; am regăsit o fiică rezlețită de veacuri de tulpina ro-

mână; n'am supus o populațiune dușmană, ci am venit la al noștri; n'am călcat pe pămînt strein, ci ne-am așezat la noi acasă.

Românii de baștină ai provinciei, așezați fără întrerupere pe malul drept al Dunărei, și Ardeleii răspândiți în tot largul ei, întemeiară din vreme bătrîne stăpânirea etnică a Dobrogei, iar evenimentele din 1877 ni-au dat prilejul să întemeiem și stăpînirea politică a acestui pămînt.

Trecute prin foc și sabie, populațiile streine de neamul și legea noastră își luară lumea 'n cap în timpul resboiului; numai Românul, credincios chemării sale istorice, a rămas neclintit în vatra lui, ca o strajă vrednică la postul ei. Mulți din cei de alt neam au pribegit, și foarte puțini s'au întors; pămîntul rămăsese în mare parte pustiit și întelenit. Din acest moment începe o nouă descălecătoare a neamului nostru pe țărmurile Pontului,—și în mai puțin de 12 ani expansiunea elementului românesc în dreapta Dunărei desăvîrșește cu totul stăpînirea noastră etnică în Dobrogea, iar celelalte elemente eteroglotte rămân răspândite sporadic și fără nici o importanță numerică.

Românul, cu aptitudinile istorice ale rasei sale și cu puterea lui de muncă, răpede schimbă starea lucrurilor din Dobrogea: plugul lui brăzdează adînc câmpiile întelenite; sate nouă și bogate întemeiază pe ruinele colibelor pribegiți; altare înaltă pretutindeni spre lauda Domnului și școli clădește în toate părțile cu din banii lui; nu cruță nimic și nu se dă înapoi de la nici o jertfă pentru afirmarea și întărirea neamului și a stăpînirii lui în această parte a țarei.

Vrednic urmaș al legionarului roman, conștient de menirea lui civilizatoare la Dunărea-de-Jos, el aduce cu dînsul în stepele dobrogene patria lui, și cu ea viața întregului popor român.

Dar în munca lui uriașă de 25 de ani pentru romînizarea acestei provincii, Românul s'a uitat pe sine, cum se uită tot-d'acuna cel ce făptuește lucruri neperitoare, și a răbdat fără murmur un regim excepțional de administrație publică, care nu era croit pentru nevoile lui, ci pentru cei cari de mult au pribegit; s'a lăsat să fie cărmuit de legi care-l înstrăinau în loc să-l apropie de părinții și frații pe cari lăsase dîncolo de Dunăre, Țara-mamă, și a suferit cu resemnare neajunsurile unei guvernări fără control și fără răspundere

Azi însă, când nimeni nu se gîndește la ceea ce a făcut Românul în Dobrogea pentru Patria sa și pentru întărirea nămolului său cînd regimul excepțional ce ne guvernă devine pe zi ce merge mai apăsător pentru toate stările sociale, găsim că este de datoria noastră — și ni-o îndeplinim cu totă convingerea — să denunțăm țării întregi, M. S. Regelui, Corpurilor legiuitoare, Guvernului, Presei și Opiniunii publice, că situațiunea noastră în Dobrogea, din punctul de vedere al dreptului public, este de nesuferit; că regimul excepțional de azi primejduiește întreaga operă săvîrșită pînă acum în această provincie; că a mai guvernă populațiunea de aci cu legi restrictive și excepționale, este a o considera ca streină fără voia ei, în contra propriilor interese ale Statului, și a da noi înși-ne o armă mai mult în mâinile vrășmașilor noștri, cari ne tăgăduesc dreptul etnic și istoric ce avem asupra Dobrogei; și că de mult a venit timpul ca și locuitorii ei să între-căut mai neîntîrziat în toate drepturile și îndatoririle fraților lor din Patria-mamă. Populațiunea română din această provincie trece de 65% și stăpînește $\frac{1}{3}$ din solul ei.

Ce rațiune de stat și ce considerațiune de înaltă ordine de guvernămînt mai poate îndreptăți starea de inferioritate și înjosire în care suntem puși față cu frații noștri din țară?

Ajunge că biet poporul românesc e împărțit și răzlet în toate părțile; să mai fie trunchiat și în țara lui?

Apelăm la toți bărbații noștri de stat, fără osebite de partide politice, și-i rugăm în interesul țării, în interesul românizmului din dreapta Dunărei, să se gîndescă că Dobrogea a dat Romîniei gurile Dunărei și Marea, care i-au deschis comerțul lumii.

Fiii aceleiași Patrii trebuie să fie cîrmuiți de aceiași legi.

(Urmează iscăliturile a 45 locuitorii)

Informațiuni

Un număr considerabil de cetățeni ai Constanței au trimis d-lui Prim-ministru Dimitrie A. Sturdza, de ocaziunea zilei d-sale onomastice, următoarea telegramă de felicitare:

Domnul Dimitrie Sturdza

Președintele Consiliului

BUCURESCI

Orășenii din Constanța, adănc recunoscători pentru dovezile de vie soli-

itudine, ce le-ați dat în tot-deauna acestui oraș, care grație energiei și permanenței D-v. intervențiunii, face uimitoare progrese și este pe cale de a deveni unul din principalele porturi ale Mării-Negre, vă roagă respectos să bine-voiți a primi omagiile și felicitările lor cele mai căldurase, cu ocaziunea zilei D-v. onomastice.

Dea Dumnezeu să trăiți mulți ani pentru ca cu toți să ne putem folosi de luminata și bine-făcătoreea D-v. activitate.

Ne asociem din inimă la urările de recunoștință ce se fac înaltului protector al Constanței.

Deosebit de darurile din anul trecut, consistînd în mai multe obiecte de neapărată necesitate Spitalului Comunal, D-na Zoe D. Sturdza, soția domnului Președinte al Consiliului de Miniștri, a dăruit și anul acesta 12 măsute de fier, pentru uzul bolnavilor în valoare de aproape 300 lei, fapt pentru care d-l Primar a adus generoasei Doamne toate mulțumirile consiliului comunal.

În afară de aceste fapte caritabile, D-na Sturdza patronează Societatea meseriașilor din localitate, prezidîndu-i serbările ce dă spre mărirea fondului ei și subvenționînd-o cu câte-o bunicică sumă pe fie-care an. De aci toată profunda venerațiune ce societatea Constanței îi păstrează.

D-l Prefect a vizitat Vineri tirgul din Medgidia. D-sa s'a interesat de aproape de mersul lui și sa convins că în acest an, mai mult ca altă dată, operațiunile au fost foarte numeroase, în special ceia ce privește vitele.

M. S. Impăratul Germaniei a dăruit Sultanului 4 cai de totă frumusețea. Eri a sosit caii în Constanța spre a fi imbarcați pe vaporul *Principesa Maria*, pentru Constantinopol. d. Prefect a stăruit de s'a luat toate dispozițiunile în vapor pentru asigurarea cailor în mersul vaporului.

Asociațiunea comercianților din Constanța, în care intră. Băncile, speculanții de cereale și agenții de vapoare, înființată ca și cea din

Brăila, în scop de a-și apăra interesele și ori-ce diferend pe cale de arbitragiu, și-a constituit comitetul după cum urmează:

D-nul *Vania Paspati*, președinte; d-l *Jaques Ciprut*, secretar și d-l *Spiru Macry*, casier; membrii, d-nii *Al. Logaride*, *S. Löwenton*, *J. Reed*, *K. Manissalian* și *A. Benderli*.

Confratele *Farul* a scris despre o autorizație ce s'ar fi dat de Primărie, spre repararea hanului *Moldova*, întrebând și de ce nu se dărimă prăvăliile în ruină de pe strada *Concordiei*, ambele construcțiuni ale d-lui *V. Mureli*. Afle confratele că nu s'a dat nici o autorizație de reparație hanului *Moldovei*; iar căt pentru ruinele din strada *Concordiei* întrebe pe cine-va din administrația ziarului și i se va spune că pentru acele imobile nu există nici o sentință de dărîmire. Convingeți-vă de adevăr, cum promiteți, și apoi scriți sau faceți insinuațiuni răutăcioase.

În urma intervenției d-lui *Rudic*, comisioner din această localitate cu începere de Miercuri trecută se primesc în toate zilele la ghișeul scrisorilor recomandate de la orele 8 dimineața în permanență pînă la 8 seara.

Asemenea pentru zilele când pleacă vapoarele spre Constantinopol, d-l *Penescu* a însărcinat un funcționar de la sucursala poștei din port ca să primească și să expedieze ori-ce scrisori și telegrame, care s'ar presinta de voiajgiori.

D-l Prefect a plecat eri Sâmbătă la expozițiunea regională de la Brăila.

Profit de împrejurarea fortuită că ziarul meu apare mai tîrziu de cît ora obișnuită, și răspund numai atât d-lui *C. Pariano* de la *Farul*:

Eu stau bine unde sunt, de ce nu stai și D-ta binișor? Ridicolul ce-l cauți cu luminarea, e numai partea copiilor răsgăiați.

Farul n'are aji nici nu cuvînt despre drepturile politice.

P. Grigorescu.